

STICHTING THOMAS BOUWPROJECTEN
The Thomas Foundation for Building Projects

Projectnieuws 2004 - 2

"BOUWEN VOOR KINDEREN IS BOUWEN AAN DE TOEKOMST"

Inhoudsopgave

Van de voorzitter	Pag.	3
Armoede in India nog steeds groot	Pag.	4
Meeting met zuster Rexline in Vught	Pag.	5
Nieuwe bestuursleden	Pag.	6
Verslag projectreis Hans Schiebroek	Pag.	7
Uma Maheswari bezoekt Nederland	Pag.	10
Indiase tempeldansen in een Eerselse woning	Pag.	11
Uma Maheswari vindt Nederland heerlijk	Pag.	14
Acties	Pag.	14
Kerstactie 2004 scholengemeenschap Augustinianum	Pag.	14
Eindelijk vergunning voor onderwijzeressenopleiding	Pag.	15
Golfoernooi voor Stichting Thomas Bouwprojecten	Pag.	15
Help mee! Wordt donateur of sponsor	Pag.	15
Projecten in uitvoering	Pag.	16
Kaart India	Pag.	17

Stichting Thomas Bouwprojecten
The Thomas Foundation for Building Projects

Secretariaat
Kerkdijk 4
5511 KZ Knegsel
telefoon 0497 - 517 325
adriaan.debot@planet.nl

Projectenadministratie
Hulstbeemd 34
5551 HR Valkenswaard
telefoon 040 - 204 71 44
thomasbouwprojecten@planet.nl

KvK Eindhoven nr. S 41092542
Chamber of Commerce Eindhoven
Reg. Nr. S 41092542
Bank Acc.Nr. 14.93.08.787

Van de voorzitter

Nederland is geen oase van rust meer. We leven in een periode van botsende culturen, religies en belangen. Het besef begint steeds meer tot ons door te dringen dat we wereldburgers zijn en dat we problemen in samenspraak met elkaar moeten oplossen.

Daartoe biedt ontwikkelingswerk een uitstekende gelegenheid. Neem het werk van onze stichting. **Wat doen wij eigenlijk in een land dat zich zo positief ontwikkelt als India? Is hulp daar nog wel zinvol?**

De Indiase economie ontwikkelt zich inderdaad voorspoedig maar van de meer dan een miljard inwoners profiteren op dit moment slechts zo'n 300 miljoen inwoners van de toegenomen welvaart. Voor de meeste mensen is de armoede onverminderd en schrijnend aanwezig (zie hiervoor in dit Projectnieuws een bijdrage van Jacob Winter).

Om deel te nemen aan de groeiende welvaart is onderwijs en opleiding een vereiste. Door het denken binnen het kastenstelsel blijven de kansen voor kinderen uit de armste bevolkingsgroepen zeer beperkt. En dat niet alleen: juist door het kastendenken, trekt men zich lot van die kansarme kinderen ook niet aan. En juist voor die kinderen wil de stichting Thomas Bouwprojecten wat betekenen.

We richten ons dus op kansarme kinderen binnen een kansrijk land, met de overtuiging ook werkelijk een steentje te kunnen bijdragen aan de armoedebestrijding en de ontwikkeling van jonge wereldburgers.

Hoe doen we dat?

We doen dat voornamelijk door de voorwaarden te creëren waarin kinderen in arme gebieden toch goed onderwijs kunnen volgen. We doen dat in samenwerking met anderen.

Wij zorgen voor adequate gebouwen en het onderhoud daarvan, de zusters zorgen voor algemeen als 'goed tot zeer goed' gekwalificeerd onderwijs, en de Thomasstichting voor Jongeren zorgt waar mogelijk voor het levensonderhoud van de kinderen.

We boeken daar ook resultaten mee. Een voorbeeld daarvan is Uma, een oud-pupil, die nu afgestudeerd verpleegkundige is. U leest hierover elders meer.

We doen dit werk met behulp van de goedgeefsheid van onze sponsors. Zij kunnen ervan overtuigd zijn dat hun geld niet in een bodemloze put verdwijnt, maar - met de zorg een kleinschalige stichting eigen - aan een hoopgevend en haalbaar doel wordt besteed.

Last but not least wil ik op deze plaats ons scheidend bestuurslid Gerrit van Pinxten bedanken voor zijn waardevolle bijdrage aan het werk van onze Stichting. We zullen zijn weloverwogen en wijze opmerkingen missen.

Een welkom aan twee nieuwe bestuursleden: Michel van der Linden en Flor Potters. Ook hierover leest u elders in het projectnieuws meer. We zijn blij weer twee deskundige en betrokken mensen erbij te hebben.

Therese Hanneman-Wöltgens

Armoede in India nog steeds groot

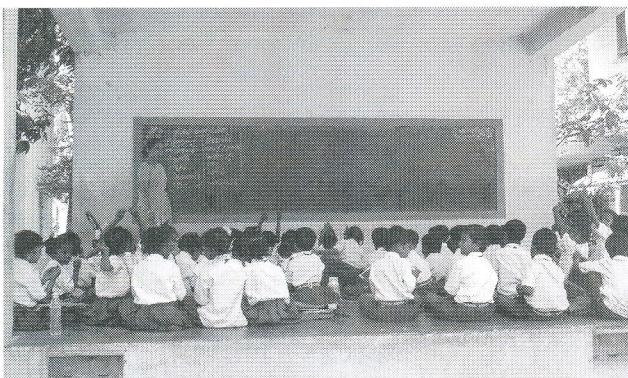
De laatste tijd komen berichten los dat de economie van India sterk groeit. In de vorige uitgave van "Projectnieuws" ging onze projectleider Joop Verweij daar ook uitgebreid op in.

Nu groeit de economie van India ook sterk. In toenemende mate is dat ook te zien. Maar... denken dat daarmee geen armoede en onderontwikkeling in India zou bestaan is een ernstige misvatting. Jacob Winter is lid van de Raad van Advies van de stichting Thomas Bouwprojecten én de stichting Thomas voor Jongeren. Hij werkt bij Cordaid, een grote organisatie die zich richt op de ontwikkelingslanden en ook India. Hij verstrekke ons onderstaande cijfers en toelichting.

De VN hebben in 2000 een aantal "Millennium Development Goals" (te bereiken in 2015) geformuleerd waarvan de eerste luidt: **Eradicate extreme poverty and hunger:**

- Reduce by half the proportion of people living on less than a dollar a day
- Reduce by half the proportion of people who suffer from hunger.

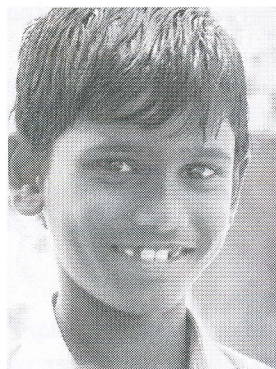
In simpel Nederlands betekent dit: tot de helft terugbrengen van het aantal mensen dat van minder dan een dollar per dag moet leven en/of honger lijdt.

Onderwijs, zoals hier in Wallajabad, is van levensbelang voor de kansarme kinderen op het platteland

De grens voor absolute armoede (d.w.z. dat daaronder zelfs de meest basale levensbehoeften zoals eten, drinken, onderdak niet vervuld kunnen worden) ligt dus bij één dollar per persoon per dag. Het is een beetje een arbitraire grens, maar hij is wel algemeen aanvaard.

Volgens dit criterium was in 2000 (meest recente schatting, World Development Report Wereldbank) 35% van de Indiase bevolking absoluut arm. Zij moesten leven van minder dan een dollar per dag. Dat zal nu wat minder zijn, zeg ongeveer 30% (320 miljoen mensen).

Dit jongetje zal niet delen in de groeiende economie van India, als wij niet helpen

In de praktijk wordt ook gewerkt met het twee dollar per dag-criterium. Dat is het bedrag dat je ongeveer nodig hebt om ook de basisschool van de kinderen en basisgezondheidszorg van het gezin te kunnen betalen. Volgens dit criterium was in 2000 ongeveer 80% van de Indiase bevolking arm; dat zal nu ongeveer 70% zijn (750 miljoen mensen).

Er is overigens ook een Millennium Development Goal over onderwijs:

Achieve universal primary education: ensure that all boys and girls complete a full course of primary schooling. Weer in simpel Nederlands: Lager Onderwijs voor ieder kind.

Uit bovenstaande cijfers blijkt dat in India 350 miljoen mensen onder die absolute armoedegrens leven en maar liefst 750 miljoen mensen onvoldoende geld hebben voor scholing en gezondheid. Dat betekent dat honderden miljoenen kinderen geen of maar heel gebrekkig scholing krijgen. En scholing is essentieel om aan te haken bij de zich verbeterende economie in India. Door juist de scholing van kansarme kinderen aan te pakken, werkt de stichting Thomas Bouwprojecten aan een toekomst voor die kinderen.

Dankzij de groeiende economie hebben die kinderen dan ook inderdaad een toekomst. Wat dat betreft verdwijnen hun kansen niet in een uitzichtloze put, zoals elders in de Derde Wereld vaak het geval is.

Meeting met zuster Rexline in Vught

Klein maar daadkrachtig

Zuster Rexline was afgelopen voorjaar bepaald niet voor de eerste keer in Nederland. Zelf denkt ze dat het voor de achtste keer was. Zuster Rexline runt het hospitaal van de zusters Franciscanessen van St. Joseph in Chennai. Ze is klein van stuk, maar haar daadkracht en doorzettingsvermogen zijn groot.

Ze vertelt over haar contacten met Nederland die ontstonden toen de zusjes Schiebroek in 1986 "haar" ziekenhuis in Chennai verpleegd werden. Over hoe de ouders Schiebroek in 1988 een kijkje namen en haar uitnodigden om naar Nederland te komen.

In 1989 kwam ze voor de eerste keer, Zuster Rexline: "In het begin was het erg wennen in Nederland. Een vreemde cultuur, vreemde mensen, zelfs het weer was anders. Zelf was ik destijds ook ziek en ik ben hier in Nederland geweldig opgevangen. Op het laatst heeft Hans Schiebroek mij zelfs persoonlijk naar Chennai teruggebracht.

Sindsdien heeft ze Nederland en de Nederlanders leren kennen als aardige mensen en hartelijke partners. Ze ziet het hospitaal als haar verantwoordelijkheid en het is een hele, ook financiële, toer om alles aan het draaien te houden. Met steun vanuit Nederland en andere partners uit Duitsland Luxemburg en Zwitserland lukt dat echter. Dat is ook nodig, want afgezien van de 150 bedden die het ziekenhuis telt, komen er tussen de 250 en 300 patiënten per dag voor dagbehandeling. Mensen, die anders vrijwel zeker van elke medische hulp verstoken zouden blijven.

Voor Indiase begrippen is het dan ook een modern ziekenhuis met ook moderne apparatuur zoals laserbehandeling voor de ogen. Samen met de eraan verbonden verpleegstersopleiding vormt het instituut dan ook een baken van weldadigheid voor de vele armen die er gratis behandeld en verzorgd worden.

Zuster Rexline heeft het razend druk in Chennai, maar toch trekt ze tijd uit om elke paar jaar een maandje naar Europa te komen. Zelf zegt ze: "Ik heb hier nu zoveel vrienden, dat ik me hier thuis voel. Onze weldoeners zien ons ook graag een keertje en naast de materiele steun is het ook een geestelijke opfrisser voor mij. Want geld alleen is niet voldoende. Mensen moeten ook geestelijk voor elkaar open staan. Dat dit kan, ondanks alle cultuurverschillen, vind ik een van de meest verrijkende ervaringen in mijn leven".

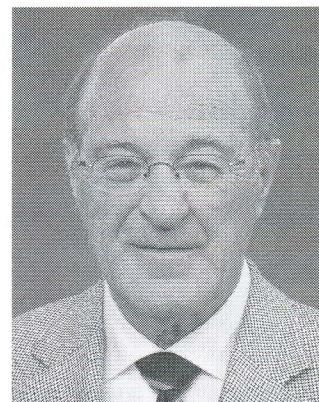

Zr. Rexline met mensen van de Schumacher Kramer Stichting, o.a. mr. IJsbrand Spier.

Nieuwe bestuursleden

Flor Potters

Graag maak ik gelegenheid gebruik om via het Projectnieuws mezelf voor te stellen als nieuw bestuurslid van de stichting Thomas Bouwprojecten. Mijn naam is Flor Potters en ik ben op 14 september 1936 geboren in Wouw. Ik ben getrouwd en heb drie kinderen. Na de middelbare school (HBS B) volgde ik een studie notarieel recht in 1956. Doctoraalexamen 1959 aan de Universiteit van Amsterdam. Daarna werd ik kandidaat notaris, achtereenvolgens te Drunen (1959-1961), Zundert (1961-1963), Delft (1963-1971) en Valkenswaard (1971-1975). In 1975 werd ik tot notaris benoemd te Valkenswaard en in 1999 ben ik uit functie getreden.

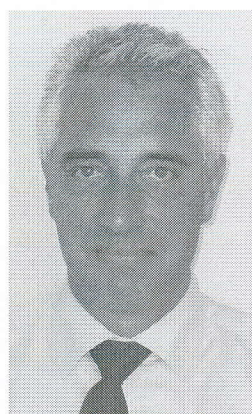

Naast mijn notariële loopbaan heb ik diverse maatschappelijke functies vervuld. Zo was ik van 1980-1986 voorzitter van de Kring Den Bosch van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie. Van 1986-1998 was ik lid, secretaris en voorzitter van het bestuur van de Stichting Valkenhof (verpleeghuis en zorgcentra). Voorts was ik lid van het school- en kerkbestuur in Valkenswaard gedurende periode 1972-1986. Van 1980 tot heden was ik president van de Koninklijke Harmonie Uitspanning na Arbeid te Valkenswaard. In 2000 werd ik voor een en ander onderscheiden als ridder in de orde van Oranje Nassau.

Als lid van een serviceclub heb ik uiteraard affiniteit met hulpverlening aan ontwikkelingslanden en omdat de Thomas Stichting zich ook op dit gebied beweegt, voel ik me wel aangetrokken tot het werk. Ik verwacht door mijn ervaring zowel op juridisch als maatschappelijk gebied een bijdrage aan het werk van de stichting te kunnen leveren

Michel van der Linden

Even voorstellen: mijn naam is Michel van der Linden. Onlangs ben ik toegetreden tot het bestuur van de stichting Thomas Bouwprojecten waar het bouwbedrijf van onze familie al een hele tijd bij betrokken is. Ik ben op 8 maart 1950 geboren in Sint-Michielsgestel en heb twee broers en twee zussen. Mijn vader, die makelaar was, is helaas vroeg gestorven toen hij pas vijftig jaar was. Ik ben getrouwd met Mieke en heb twee dochters: Saskia en Monique.

Opleiding: HTS bouwkunde Den Bosch, afgestudeerd in 1972.

Daarna ging ik aan de slag bij diverse bouwbedrijven. Vanaf 1 mei 1978 werk ik bij Bouwbedrijf van der Linden. Momenteel ben ik daar directeur met commercie als speciaal aandachtsgebied. Sinds 1 januari 2003 maakt Van der Linden deel uit van Hurks Bouwgroep in Eindhoven. Naast de vestiging in Sint-Michielsgestel heeft Van der Linden sinds drie jaar ook een vestiging in Alphen a/d Rijn. Er werken 200 mensen verdeeld over beide locaties.

Ik heb kennis gemaakt met de stichting Thomas Bouwprojecten via de initiatieven van neef Marcel van der Linden. Marcel was tot 1995 mijn collega intern bij Van der Linden. Marcel en ik vormden de derde generatie van het door opa opgerichte familiebedrijf. Ik hoop door mijn specifieke kennis van het bouwproces en door mijn contacten in de bouwwereld nu ook als bestuurslid bij te kunnen dragen aan de verdere ontwikkeling van de stichting Thomas Bouwprojecten.

De betrokkenheid van Van der Linden bij de Thomasstichting en de activiteiten in India is groot. Ons bedrijf steunt de Thomasstichting al vele jaren. Ook medewerkers van het bedrijf worden hierbij betrokken. Reeds tweemaal brachten medewerkers van ons een bezoek aan projecten van de Thomasstichting in India.

Voorts ben ik lid van de commissie Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen van de Brabants- Zeeuwse Werkgevers, de BZW, en zet ik me in voor soortgelijke activiteiten binnen BouwNed, de organisatie van bouwwerkgevers.

Na 40 jaar hockeyen heb ik mijn hockeystick vervangen door de golfclub.

Verslag projectreis Hans Schiebroek 24 augustus - 23 september 2004

Dit werd een reis van vier weken. Ik wilde projecten in ons hele werkgebied bezoeken en was in mijn eentje. Het werd een zware reis, maar gelukkig met goede resultaten.

De eerste projectreis vanuit Chennai voerde me naar: Vandavasi, Mayanur, Thiruvanthurai, Elambalur, Budalur, Olagadam, Dindigul en Srivaikuntam, dus alle hoeken van Tamil Nadu, dat vier keer zo groot is als ons land. In al deze plaatsen was werk aan de winkel:

Vandavasi.

Een deel van de keuken is niet afsluitbaar. Dit lossen we op met een hek. De renovatie van de sanitaire ruimten en de wasplaats is nu gereed. Nog een paar bomen voor de schaduw en het is af. Iedereen is er erg gelukkig mee.

Iedereen is blij met de nieuwe toiletten en wasgelegenheden in Vandavasi

Juist toen ik in Vandavasi was, kwam het bericht dat eindelijk vergunning is verleend voor de onderwijzeressenopleiding. Nu kunnen we het door ons voor deze meisjes gebouwde hostel gaan inrichten.

Biridur

Dit ligt vlak bij Vandavasi en we hebben daar een landbouwproject waarvan de producten zoals rijst worden gebruikt voor de boarding kinderen in Vandavasi.

Omdat het terrein nu voor een groot deel is afgezet met hekwerk houdt een echtpaar toezicht op het terrein zodat niemand daar oogst of hout kan weghalen.

De verbrande hut in biridur wordt weer opgebouwd

Een week vóór mijn bezoek had dit echtpaar een groepje mannen weggestuurd omdat ze brandhout aan het kappen waren.

De dag daarna toen ze op het land werkten, heeft de leider van het groepje uit wraak de hut van het echtpaar in brand gestoken. Een nieuwe hut en wat spulletjes zou 2500 rupees (€ 50,00) kosten. Dat heb ik ter plekke gegeven. De politie zoekt de zaak verder uit.

Mayanur

Hier hadden we de bouw van het kindertehuis een half jaar geleden stilgelegd omdat kwaliteitscontrole door onze opzichter daar niet mogelijk was door gebrek aan samenwerking.

We hebben nu besloten het werk af te laten maken door een aannemer van buiten de streek met zoveel mogelijk assistentie van lokale mensen voor het ongeschoolde werk. Het project is nu aanbesteed, binnen het beschikbare budget, aan de ons bekende aannemer Gurusamy uit Chennai. Hij heeft al meer voor ons gebouwd en is zeer betrouwbaar. Nu is er weer vooruitgang.

Aannemer Gurusamy

In Thiruvanthurai heb ik afspraken gemaakt over het uitvoeren van enkele werkzaamheden binnen het beschikbare budget.

Elambalur

In het bejaardenhuis is enig onderhoud nodig, zoals schilderwerk en enkele vloerreparaties. Het 5-jarige programma, gericht op het rendabel maken van de omringende landbouwgrond, nadert zijn voltooiing. De omrastering is klaar en de fruitbomen zullen over een paar jaar mango's en kokosnoten gaan leveren, maar, vanwege de droogte van de laatste jaren is er behoefte aan een aanvullende waterbron. Die leggen we aan.

In Budalur is de school in een opbouwfase. Verschillende klassen waren ondergebracht in bouwsels met een dak van palmladeren. Na de dramatische brand in het nabijgelegen Kumbakonam waar in een school met een soortgelijk dak meer dan 100 kinderen in de vlammen omkwamen, moesten deze bouwsels van de overheid onmiddellijk worden afgebroken. Nog meer gebrek aan nieuwe klaslokalen dus.

Ter plaatse hebben Sr. Prudentia en ik besloten het beschikbare geld te besteden voor de eerste fase van het nieuwe definitieve schoolgebouw. Het bestaande gebouw was te ondiep voor de maatvoering voor klaslokalen en dus hebben we in eerste instantie gekozen voor vier definitieve klassen in de hoop het budget binnenkort te kunnen verhogen om toch zes of acht klassen te bouwen. De vier klassen kosten ongeveer € 22.250,00.

In Olagadam waren de zusters met een schoolgebouw begonnen uit angst hun licentie te verliezen. Halverwege de bouw werden ze ingehaald door geldgebrek. Gelukkig konden wij het af bouwen. Het is nu klaar. Een prachtig gebouw, waar weinig op aan te merken viel. Ik maakte een mooie openingsceremonie mee en sprak met de aannemer af om van nog wat overgebleven geld een scheidingsmuur tussen de school en de dorpsbebouwing te bouwen.

De nieuwe school in Olagadam ligt er stralend bij

Van Olagadam naar Srivaikuntam is zo'n 450 kilometer en het is geen aanrader die afstand per auto over de Indiase wegen te doen bij veertig graden hitte en geen airco. Een kop soep in een restaurantje onderweg bezorgde me een kleine week buikloop.

In Srivaikuntam hebben we de school afgebouwd, ondanks de slechte start destijds. Nu is het een mooi gebouw en zitten de kinderen netjes binnen in plaats van onder enkele bomen. De aannemer zal nog enkele kleine aanvullende klusjes afwerken. Van Srivaikuntam ging ik naar Chennai terug per nachttrein en kon daar gelukkig een hele dag rusten vóór ik voor de reis naar het noorden vertrok. Samen met Sr. Prudentia en opzichter Jerry zou ik naar Orissa en Andhra Pradesh gaan.

Damaracherala is goed per trein te bereiken, maar je doet er toch tien uur over. Stonden me daar om drie uur in de nacht alle zusters ons op het perron op te wachten. Eentje was toch voldoende geweest?

Dit gebouwtje wordt aangepast tot vier volwaardige schoollokalen

De nieuwe school ziet er prima uit en de aannemer heeft goed werk geleverd. Met het laatste beschikbare geld voor dit project willen we daar een open gebouwtje aanpassen tot volwaardige lokalen door de veranda bij de lokalen te trekken en een nieuwe veranda daarvoor te bouwen. Vervolgens willen we er een betondak op leggen en ramen plaatsen, daar waar het kan inregenen. Alles is goed met Jerry besproken en die gaat het als uitvoerder met de aannemer daar maken. De mannen hebben ingezien, dat ze van deze vrouw in de bouw nog wat kunnen leren. Vrij uitzonderlijk in India.

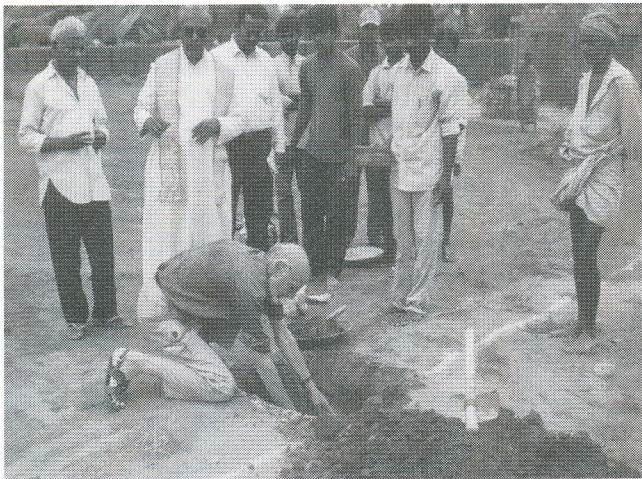

Onze opzichter Jerry

Vegiwada was de volgende reisbestemming. De scheidingsmuur is al af voor zover daarvoor toestemming was en ter plekke heb ik beslist die door te laten trekken. Dit om te voorkomen dat het achterdeel van het terrein, straks horende bij het schoolcomplex, nog langer wordt gebruikt als buffelwei en openbaar toilet.

De eerste steenlegging van het schoolgebouw was een eenvoudige plechtigheid. De pastoor was er bij om te zegenen, maar verder ging het precies zoals dat bij hindoes gebruikelijk is: met het offeren van kokosnoten door deze op een steen kapot te slaan.

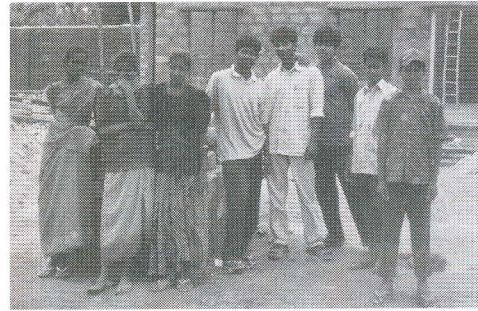
Ik mocht wat bakstenen op elkaar metselen in de funderingsleuf, daarna zorgde de aannemer voor een frisdrank.

Hans Schiebroek plaatst de eerste steen in Vegiwada

In Kamalapuram is de boarding uitgegroeid naar 130 meisjes waarop het kindertehuis en het aantal toiletten en badruimten niet berekend zijn. Verder mankeert er het een en ander aan de sanitaire voorzieningen. De dakbedekking van het klooster en hospitaal zijn aan vernieuwing toe. Ik heb al het werk omschreven en twee aannemers een offerte laten maken. De goedkoopste heeft de opdracht gekregen voor twee nieuwe toiletten en een badruimte, nieuwe deuren voor alle sanitaire ruimten, en vernieuwing van de dakbedekkingen, voor in totaal € 6.400,00.

Voor de stichting Amaidhi uit Nijmegen heb ik prijs opgevraagd voor de bouw van een losstaand keukengebouw bij het hospitaal en een reservoir voor regenwater voor een prijs van € 4.600,00.

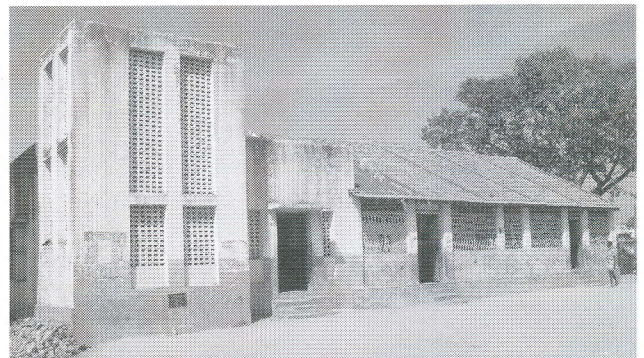
De bouwploeg in Vegiwada. De drie dames links doen het sjouwwerk; de heren meten en metselen

Na twee dagen weer met de trein terug naar Chennai. Terwijl we slapen, wordt mijn weekendtas gestolen. Geen geld of kostbare camera's weg, maar wel mijn aantekeningen van alle tot dan toe bezochte werken. Ik heb zo snel mogelijk alles weer uit mijn geheugen opgediept en weer op papier gezet. Een goede oefening op mijn leeftijd!

Het laatste projectbezoek was aan Pulicat waarvoor ik aannemer Gurusamy ook had uitgenodigd.

Bij inspectie van de muren van het klooster bleek alle wapening doorgeroest. De zusters zijn voorlopig gaan wonen in de pastorie, een oud gebouw van de Verenigde Oost Indische Compagnie, waarvan ik ze op het hard heb gedrukt er niets aan te veranderen.

Verder hebben we de oude school bekeken waarop we het oude lekkende pannendak willen slopen. Daarvoor in de plaats willen we een nieuwe etage bouwen met drie klassen, voor € 15.000,00. Met wat bijkomende werken willen we onder de € 20.000,00 blijven. De bouw begint binnenkort.

Deze school in Pulicat wordt uitgebreid en aangepast

De laatste twee dagen van mijn reis gingen op aan bezoeken aan Avadi en Vepery, waar ik in al die jaren al zoveel kinderen heb zien doorstromen. Een van hen, Uma Maheswari, zal met me meegaan naar Nederland. Over haar bezoek leest u elders in dit nummer.

Uma Maheswari bezoekt Nederland

Het doel van het bezoek was de sponsors van de beide Thomas Stichtingen te laten weten hoe belangrijk hun steun is geweest voor een weesmeisje, afkomstig uit een van onze kindertehuizen.

Het bezoek begon met tegenslag. Op het vliegveld in Chennai werd de vlucht van Uma geweigerd omdat voor de tussenlanding in Londen sinds anderhalf jaar voor Indiërs een apart visum vereist is. Zij had alleen een visum had voor de Schengen-landen. Niemand had ons daarover ingelicht. Gelukkig konden we de dag daarop met Lufthansa via Frankfurt reizen en dat verliep probleemloos. Zo kwamen we pas donderdag 23 september 's middags aan en kon al meteen het optreden die middag, gepland in het huis van onze voorzitter, niet doorgaan.

Op zondag vond de eerste bijeenkomst plaats, in Eersel bij mij thuis, voor een aantal van onze sponsors. In het Engels vertelde Uma over haar leven als weeskind in het internaat in Vepery, over haar opleiding als verpleegster in het St. Thomas Hospital, over haar werk nu en over haar toekomst. Uitdrukkelijk bedankte ze de sponsors omdat ze door hen in de gelegenheid is gesteld te studeren en nu in staat is voor zichzelf te zorgen.

Na haar inleiding kwam de dans die iedere verwachting te boven ging. Wat zag ze er mooi uit en wat danste ze gracieus de Baratha Natyam! Een heel geslaagde middag, zo vonden ook de gasten.

De volgende dag brachten Uma en ik een bezoek aan de Stichting Emmaus in Bilthoven, waar bestuursleden en medewerkers eveneens hebben genoten van haar dansen. Ditmaal hield ik de inleiding in het Nederlands omdat de meeste van de medewerkers geen Engels kennen. Een geslaagd optreden voor ongeveer 25 personen.

De volgende dagen waren er geen optredens van Uma maar wel kon ze een dag meelopen in het ziekenhuis in Geldrop. Dat was voor haar als verpleegster heel interessant.

Om Uma ook iets van deze streken te laten zien, deden we een dagje België (Hasselt) en gingen we een dag naar Thorn en Zuid Limburg (Maastricht). Uma blijkt erg geïnteresseerd in cultuur en natuur en geniet ervan met ons op te trekken.

Op zondag 3 oktober was er een optreden in de Pastoor van Arskerk in Den Haag voor een goed gevulde kerk, met - na de Mis - koffiedrinken en napraten. Ook hier waren een aantal van onze sponsors aanwezig. Omdat de zee bij Kijkduin zo dichtbij is, hebben we haar de Noordzee laten zien met het strandgedoe. Ze vond het leuk!

De volgende dag reisden Uma en ik naar Amsterdam op uitnodiging van het NCDO, zo belangrijk voor onze stichting vanwege de verdubbeling van sponsorgelden. Uma vertelde haar levensverhaal en daarna werden haar veel vragen gesteld, waarop ze frank en vrij antwoord gaf. Ik besepte wat voor een geweldige ambassadrice we aan haar hebben. Na de bespreking, zonder dans ditmaal, maakten we een boottochtje door de grachten

De volgende dansvoorstelling was op woensdag 7 oktober, in Eersel, bij Jan en Marleen van Helden, die daarvoor een voortreffelijk huis hebben. Bestuursleden en sponsors uit de omgeving hoorden en zagen met veel interesse wat Uma te vertellen en te laten zien had. Dit optreden gaf aanleiding tot flink wat regionale publiciteit in weekblad De Uitstraling en op Kempen TV.

De volgende dag bezochten we de basisschool de Heiacker in Veldhoven, waar de verzamelde kinderen twee dansen van Uma zagen en het heel mooi vonden.

Vrijdags was er een bezoek aan de Franciscanessen in Oirschot en op zaterdag trok Uma op met bestuursleden van de Thomasstichting voor Jongeren. Dat was in Rotterdam met ook een boottocht door deze wereldhaven.

Op zondag maakte ze met ons een wandeling over de Cartierheide. Omdat al snel het bandje van een sandaal losraakte trok ze die uit en liep de wandeling verder op blote voeten.

Op maandag- en dinsdagavond waren er optredens in Sint-Michielsgestel, ook weer met veel succes.

Op woensdagavond werd ze meegevraagd door ons buurmeisje om eerst naar haar paard te gaan kijken en daarna naar een modeshow. Bij terugkomst was ze heel enthousiast. Ze had voor het eerst in haar leven op een paard gereden. Toen ze van de modeshow vertelde

moest ze erg lachen toen het ging over de minimale damesslipjes!

Op de voorlaatste dag was er nog een optreden voor een gezelschap in Oirschot. De nachtelijke wandeling naar de bedevaartskapel van de Heilige Eik maakte veel indruk op haar. Op onze vraag, wat ze in die drie weken het allerfijnst had gevonden kwam als antwoord: "'s avonds spelletjes doen met jullie. Het gemis van een huiselijke omgeving en persoonlijke aandacht blijft pijn doen. Wij konden dat jammer genoeg maar voor drie weken onderbreken. Vrijdag was de laatste dag voor haar hier in Nederland. Die ging heen met voorbereiden voor de terugreis en bijtijds naar bed. De reis naar Frankfurt en haar terugreis van daar naar Chennai zijn prima verlopen.

De eerste week na haar terugkomst had ze veel gehuild, schreef ze, maar de reis vond ze een geweldige ervaring waarvoor ze iedereen erg dankbaar is.

Hans Schiebroek

Indiase tempeldansen in een Eerselse woning

Projectnieuws drukt hierbij een artikel af dat verscheen in het Kempische blad "De Uitstraling" naar aanleiding van het optreden van Uma Maheswari bij Marleen van Helden in Eersel.

Marleen, PR-medewerkster voor onze stichting, heeft er zelf nog een klein stukje aan toegevoegd.

Woensdag 6 oktober danste Uma Maheswari uit India in Eersel de Bharata Nathyam, een authentieke tempeldans uit het begin van onze jaartelling. Drie camera's legden haar uiterst sierlijke bewegingen vast op de band voor de televisie uitzending van Kempen-tv op 31 oktober.

Uma kwam traditioneel gekleed binnen, plukte links en rechts bloemen uit onze tuin om ze op de grond te uit te strooien en stal meteen de harten van alle aanwezigen. Ook de lokale pers was aanwezig en hieronder leest u het integrale verslag dat De Uitstraling publiceerde.

"Stichting Thomas Bouwprojecten werft gelden om in het zuiden van India, voornamelijk op het platteland kindertehuizen, scholen en internaten te bouwen voor kansarme kinderen. Waarom in India en waarom voor kinderen?

'Bouwen voor kinderen is bouwen aan de toekomst'. Een mooie en vooruitstrevende gedachte van de stichting. Zeker omdat veel jonge meisjes nog steeds geen onderkomen en scholing hebben. Lucia en Antoinette Schiebroek besluiten daarom in 1986 naar India te vertrekken om zich belangeloos in te zetten in het St. Thomas Hospital in Chennai, het vroegere Chennai, waar de allerarmsten kunnen aankloppen. Zij kunnen in het Zuid-Oost Indiase gelegen Chennai veel betekenen voor de plaatselijke bevolking; Lucia is namelijk arts en Antoinette verpleegkundige. Dan gebeurt er iets vreselijks. Door een dodelijke infectie komt Lucia om het leven. Omdat Antoinette tóch iets wil blijven betekenen voor de kinderen daar en de geboekte resultaten van haar zus Lucia niet zomaar verloren kan laten gaan, richt ze de Thomas Stichting voor Jongeren op.

Bouwprojecten

Al snel blijkt dat onderwijs, kleding en eten niet voldoende is. Er is sterke vraag naar gebouwen, zoals kindertehuizen en scholen. Dan komt oom Hans Schiebroek in beeld. Van beroep architect en daarom bij uitstek de geschikte persoon om een aantal bouwprojecten op te zetten.

Inmiddels realiseert de – op zichzelf staande – Stichting Thomas Bouwprojecten alweer meer dan tien jaar diverse bouwplannen. Hans zelf bracht vijftien jaar geleden al zijn eerste bezoek aan India. Hij is een maand gebleven, heeft daar een ontwerp gemaakt en werkte dit vervolgens thuis uit. Hiertoe is hij zelf met fondsenwerving begonnen, omdat deze bouwprojecten weer een heel andere tak was vanuit de Thomas Stichting voor Jongeren. Hij is een aparte stichting begonnen voor bouwwerken en heeft een bestuur en sponsors bij elkaar gezocht. Zo groeide de stichting langzaam maar zeker uit tot een solide vrijwilligersorganisatie.

Twee keer per jaar reizen minimaal twee projectleiders af naar één van de vele projecten om te kijken of alles naar wens verloopt. Controle en onderhoud is zeker in deze landen van belang, omdat de plaatselijke bevolking niet kijkt op een lekkage meer of minder. Ook zeer essentieel is de betrouwbare relatie met de Zusters Franciscanessen in Chennai. De zusterorde beheert onder meer vele scholen waar in totaal 40.000 kinderen les krijgen. Deze zusters bepalen welk project prioriteit heeft en ze werken nauw samen met de stichting. De plannen die vervolgens in Nederland zijn opgezet, worden in India op orde gebracht, denk bijvoorbeeld aan de nodige vergunningen. Via accountants wordt, overigens niet verplicht, financiële verantwoording afgelegd. Inmiddels heeft de Stichting Thomas Bouwprojecten al 84 projecten met een totaalbedrag van anderhalf miljoen euro kunnen realiseren.

Financiële verantwoording

De stichting heeft recent ook gebruik mogen maken van de verdubbelingsregeling die de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling (NCDO) een select aantal stichtingen aanbiedt. Hiertoe hebben zij een contract afgesloten, waarin is vastgelegd dat Stichting Thomas Bouwprojecten binnen anderhalf jaar drie projecten zal realiseren. Op dat moment treedt de regeling in werking, wat betekent, dat de stichting € 100.000,- ontvangt van de overheid: bijna de helft van de totale kosten voor deze projecten.

Stichting Thomas Bouwprojecten is een zeer transparante organisatie, waar uit de financiële verantwoording duidelijk blijkt dat slechts 4,75% van alle opbrengsten gebruikt wordt voor organisatorische kosten. Dit zijn voor het overgrote deel reiskosten. Alle werkzaamheden in Nederland worden op vrijwillige basis gedaan of zijn geschonken door uiteenlopende bedrijven. De overige 95,25% gaat dus rechtstreeks naar alle bouwprojecten in India. Het mooie is dat dit tegelijkertijd de plaatselijke economie bevordert. De stichting werkt namelijk met vakmensen uit de omgeving van Chennai. Bovendien is het in Nederland verzamelde geld in India ongeveer vijf keer zoveel waard. Er wordt echter niet zomaar een gebouw neergezet. Alles is net zo goed als de Nederlandse kwaliteit. De ontwerpen worden geheel belangeloos gemaakt door architecten die lid zijn van de stichting, en waarbij duurzaamheid hoog in het vaandel staat. Steevast wordt dan ook 5% van het bouwbudget gereserveerd voor onderhoud, zodat de gebouwen niet alleen gerealiseerd worden, maar ook blijvend worden onderhouden. Dit alles in combinatie met het krachtige continuïteitsstreven is voor veel bedrijven een goed argument om Stichting Thomas Bouwprojecten financieel te steunen. En dankzij deze steun kunnen nu veel kinderen naar school om een vak te leren, net als Uma.

Uma Maheswari

Uma Maheswari is een 24-jarige jongedame uit India. Dankzij de stichting heeft zij de kans gekregen een studie verpleegkunde te volgen. Ze werkt nu in het ziekenhuis in Chennai, de hoofdstad van Tamil Nadu. Uma is tijdelijk in Nederland om alle vrijwilligers en sponsors via een wel heel speciale weg te bedanken voor hun geweldige steun. Tijdens de ontmoetings-bijeenkomst in Eersel bij gastvrouw Marleen van Helden op woensdagmiddag 6 oktober jl. toonde Uma daarom drie tempeldansen die voornamelijk in Zuid-India worden gedanst.

In een helderrood met gouden franjes versierd broekpak - dat eigenlijk meer oogt als een chique jurk - komt Uma Maheswari de kamer binnen. Om haar enkels heeft ze talloze belletjes gebonden, zodat iedere stap een 'rinkelrijk' geheel wordt. Op muziek vanuit een typisch Indische cultuur presenteert zij drie speciale tempeldansen.

Tempeldans

Een tempeldans dateert ongeveer uit het jaar nul, waarbij verschillende meisjes zich volledig wijdden aan de tempel en het daaromheen staande geloof. Dansen was dan ook hun beroep. Helaas veroverde de moslims het Hindoeïstische gedeelte van India, waardoor alle tempels werden afgebroken en er moskeeën voor in de plaats kwamen. De hele danscultuur raakte in het slop en vele meisjes vervielen totaal in armoede. Daardoor kwam een groot deel van de danseressen in aanraking met prostitutie. In

plaats van de tempeldansen werd de dans van de Perzen populair.

Een eeuw nadat de Engelsen het land hadden veroverd, werd de oude dansen weer nieuw leven ingeblazen. Vooral in het zuiden van India kwam dit weer helemaal terug. De bekendste dansschool is momenteel te vinden in Chennai. Deze zware dansopleiding duurt acht jaar, maar leert de meisjes dan ook een unieke oude kunstvorm die absoluut niet te vergelijken is met een andere volksdans.

In een sierlijke, ronddraaiende beweging spreidt ze wat bloemblaadjes op de grond. Haar gevoel voor ritme en de timing op muziek is perfect. De vele belletjes aan haar enkels geven de maat duidelijk aan. Ze is overladen met diverse goudkleurige sieraden aan haar pols en hals en op haar hoofd, wat een typisch Indiaas beeld weergeeft. Ze beweegt vooral veel met haar handen en armen, voeten en hoofd. Het valt een beetje te vergelijken met een Egyptische dans in combinatie met Afrikaanse voetbewegingen. De projectleiders, sponsors, bestuursleden en overige belangstellenden kijken dan ook vol verwondering én bewondering naar Uma's dans. Na haar presentatie bedankt ze - in het Engels - alle sponsors en vrijwilligers van de Stichting Thomas Bouwprojecten. Hans Schiebroek krijgt 'special thanks' van Uma: "I used to call him papa. I'm proud to tell that I finished my education and I appreciate the financial support from the Thomas Foundation. Thank you all very much!"

Na afloop vertelde Uma haar levensverhaal: vroeg wees, opgevoed door oma heeft ze de kans gekregen en benut om de opleiding te volgen tot verpleegster. Zo kan ze zelf de kost verdienen en eigen keuzes maken voor de toekomst. Onder het genot van een drankje praatte Uma vrijuit met verschillende aanwezigen en zo kreeg de meeting in ons huis een heel aangenaam slot. Voor het eerst heeft ze kennis gemaakt met de westerse wereld, met Nederland in het bijzonder. De abrupte overgang van India naar hier heeft ze moeiteloos doorstaan. Haar terugkeer, waar de Stichting garant voor moest staan, zal minder eenvoudig zijn.

Marleen van Helden, PR

Uma Maheswari vindt Nederland heerlijk

Uma: "Daddy Hans Schiebroek en ik hebben al veel interessante dingen gezien. Nederland is een mooi land. En 't heeft zoveel groen! En wat een heerlijk weer! Het is hier niet zo heet als bij ons en alles is hier ongelooflijk schoon".

Uma danst graag en kan dat nu ook eens echt demonstreren met het doel voor de sponsors iets terug te doen. "Zo kan ik de mensen bedanken, die mij via de Thomasstichting geholpen hebben. Ik was een weeskind en mijn grootmoeder kon mij en mijn zusje niet meer onderhouden. Toen we bij de zusters terecht-kwamen, kregen we eten en kleren. We konden naar school gaan en later doorleren voor verpleegster. Nu heb ik een goede toekomst.

Ik kan met recht zeggen eeuwig dankbaar te zijn. Als ik met dansen het werk van de stichting kan helpen, doe ik dat graag. Dan zou ik wel altijd willen dansen..."

Willem van Beerendonk

Acties

De film- en videoclub De Kempen is een actie begonnen voor onze stichting. Leden van de club gaan winkels in de regio langs en halen zo geld op. Bovendien is er een pagina op de regionale kabelkrant verschenen over het werk van de stichting Thomas Bouwprojecten en deze actie. Een en ander is een uitvloeisel van de publiciteit rond het dansoptreden van Uma Maheswari ten huize van Marleen van Helden in Eersel.

Rectificatie

Abusievelijk hebben wij in het vorige projectnieuws vermeld dat we een donatie hadden gekregen van de bridgeclub in Eersel. Maar de gift kwam van de bridgeclub uit Riethoven. Onze excuses.

Kerstactie 2004 Scholengemeenschap Augustinianum

Elk jaar wordt er op het Augustinianum in Eindhoven een Kerstactie gehouden. Het geld dat daarmee wordt opgehaald, wordt aan een goed doel geschonken dat iets te maken moet hebben met kinderen én met school. Dit jaar is de Stichting Thomas Bouwprojecten gekozen. Aangezien ik, Tara Koenders, zelf op die school zit en mijn moeder bij de Stichting actief is, was het des te leuker dat deze stichting werd uitgekozen. Iedereen op school is ervan overtuigd dat het geld goed terecht komt (anders ben ik de klos).

Om zoveel mogelijk geld op te halen zijn er verschillende leuke acties bedacht. Leerlingen uit de onderbouw bakken het e.e.a. dat verkocht wordt op school; er wordt gezongen in winkelcentra én er wordt aan mensen gevraagd of we winkelwagentjes terug mogen brengen in ruil voor het "euromuntje".

In de bovenbouw wordt een supermoeilijk dictee afgenomen.

Iedereen krijgt een sponsorkaart en moet zich laten sponsoren (minimaal 3 sponsors per leerling). Sponsoring kan voor een vast totaalbedrag óf voor een bedrag per fout.

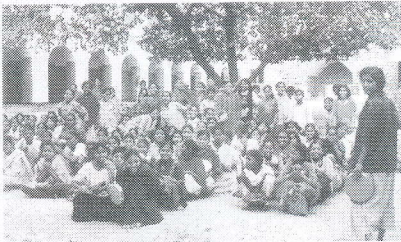
De kinderen op mijn school zijn tot nu toe erg enthousiast over alles, ook over de stichting. In de week van 13 december komt er elke dag iemand van de stichting bij de lessen Levens-beschouwing iets over India en hun werk daar vertellen/laten zien. Zo worden wij er meer bij betrokken en gaan we beseffen dat dat kleine beetje wat wij moeten afdragen, voor de kinderen in India van groot belang kan zijn. Op 24 december wordt bekend gemaakt hoeveel de actie heeft opgebracht.

Tara Koenders

Thomas Bouwprojecten + het Augustinianum bouwen voor kansarme schoolkinderen in India

Jij bouwt toch zeker ook mee?

Meer weten ?? Kijk op www.thomasbouwprojecten.nl

தாரா கோண்டர்

(Tara geschreven in het Tamil)

Pagina 14, projectnieuws 2004-twee

Eindelijk vergunning voor onderwijzeressenopleiding

Begin november kregen we vanuit India het nieuws dat de opleiding voor onderwijzeressen, die de zusters in Vandavasi wilden beginnen, eindelijk door de overheid is goedgekeurd. Dit heeft veel werk en tijd gekost maar eindelijk is het zo ver en kunnen meisjes uit Vandavasi en verre omgeving daar een kansrijke opleiding voor de toekomst krijgen. Als onderwijzeres kunnen ze immers gaan meewerken aan het verder ontwikkelen van hun land. Het grote boarding complex, dat wij daar hebben gebouwd, kan nu ook zijn beoogde bestemming krijgen. De vergunning voor de opleiding is op 22 november 2004 ingegaan.

Golftoernooi voor Stichting Thomas Bouwprojecten

Onze projectleider Joop Verweij heeft op zijn golfclub in Nuenen meegedaan aan een door hemzelf geëntameerd golftoernooi om geld te werven voor de Stichting Thomas Bouwprojecten. Maar liefst 113 spelers van Golfclub Gulbergen speelden een wedstrijd "Happy Golf" maar Joop was de meest gelukkigste. Omdat het bestuur van de club zelf ook nog eens 125 euro stortte, kon Joop uiteindelijk € 755,00 voor onze stichting meenemen. Belangrijk is ook dat weer een hele groep mensen van ons werk heeft gehoord. Hopelijk levert dat weer sponsors en donateurs op.

Help mee! Wordt donateur of sponsor

In dit projectnieuws kunt u lezen over het goede werk en de goede resultaten van ons werk in India. Onze sterkste troeven zijn:

- minimale overheadkosten
- Nederlandse kwaliteit tegen Indiase kosten
- 100 % betrouwbare partners
- volledige transparantie naar onze sponsors

Bent u geïnteresseerd, kijk dan op www.thomasbouwprojecten.nl.
Wilt u nadere informatie? info@thomasbouwprojecten.nl

Neem contact met ons op en wordt donateur. Uw gift doet er echt toe !!!

Thomas Bouwprojecten: directe hulp op overzichtelijke schaal

Ja, ik wordt donateur!

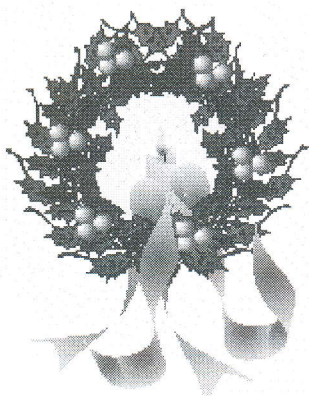
- Hierbij verleen ik de stichting Thomas Bouwprojecten de machtiging om maandelijks/per kwartaal/ jaarlijks (*doorhalen wat niet verlangd wordt*) een bedrag van € af te schrijven van mijn bank-rekeningnummer
- Ik zal eenmalig een bedrag storten van € op bankrekeningnummer 14..93.08.787 van de Stichting Thomas Bouwprojecten

Naam
Adres
Plaats en postcode

Projecten in uitvoering, stand 5 november 2004

Nr.	Project	Plaats	Raming bouwkosten	financiële stand	Stand van zaken
				Uitgegeven (=overgemaakt naar India)	
X	Nieuwe boorput	Avadi	€ 1.500	€ 1.500	Uit onderhoudsreserve.
X	Dak renovatie	Avadi	€ 3.500		Uit onderhoudsreserve, febr 2005 aanbesteden.
45	Afrastering/plantage	Biridur/Vandavasi	€ 7.000	€ 6.991	2001 t/m 2005 € 1650/jaar. Meerjarenproject.
78-1	Schoolgebouw begane grond	Budalur	€ 26.300	€ 10.000	In september bouw aangevangen.
78-2	Schoolgebouw 1e verdieping	Budalur	€ 17.000		Opdracht december 2005.
70	Uitbreiding school en betondak schuurtje	Damaracherala	€ 50.000	€ 49.470	School en toiletgebouwtje klaar.
X	Nieuwe of verdiepte boorput	Elambalur	€ 1.500	€ 1.500	Uit onderhoudsreserve, opdracht gegeven.
X	Renovatie 2 daken en sanitair boarding	Kamalapuram	€ 6.400	€ 6.400	Uit onderhoudsreserve.
72	Kindertehuis	Maiyanur	€ 69.570	€ 40.000	Werk weer aangevangen.
77	Kindertehuis	Mondasoro	€ 95.000		In aanbesteding.
83	School	Olagadam	€ 38.000	€ 38.000	Is gereed.
76	school 1e verdieping	Pulicat	€ 20.000		Is aanbesteed.
X	Onderhoud	P.T. Parru	€ 5.000	€ 6.000	Uit onderhoudsreserve (klaar m.u.v. verven klooster)
73	School	Srivaikundam	€ 24.000	€ 24.000	School is klaar. Terreinwerkzaamheden in uitvoering.
75	Renovatie boarding	Thiruvanthurai	€ 8.800	€ 7.262	2001 t/m 2005 € 1825 / jaar. Meerjarenproject.
81	Toilettengroep	Vandavasi	€ 15.000	€ 14.500	Is gereed.
67	Hostel meubels en tuin	Vandavasi	€ 6.900	€ 6.155	Tun wordt t.z.t. gedaan.
84	School	Vegiwada	€ 66.000	€ 20.000	Compoundwall gereed. School in uitvoering.
		Totaal	€ 461.470	€ 231.778	

NB: project is opgeleverd als het technisch gereed en financieel afgerond is.

**Bestuur, projectleiders en alle andere
vrijwilligers van de stichting Thomas
Bouwprojecten wensen u prettige kerstdagen
en een gezond en voorspoedig 2005**

